

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΛ Α΄ ΗΧΟΣ

Στιχηρά Προσόμοια Σταυρώσιμα

Ἦχος πλ. α'

Χαίροις ἀσκητικῶν ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Παῦσαι τοὺς πόνους θέλων βροτῶν, καὶ τὰ ὀνειδίη, ὑπεράγαθε Κύριε, Σωτήρ μου σταύρωσιν φέρεις, τὴν ἐπονειδιστον, χολῆς δὲ ἐγεύσω ἀνεξίκακε, ἡμῶν τὴν πικρίαν, πᾶσαν ἐξαίρων τὴν κάκιστον, ἐπλήγης λόγῃ, τὴν πλευρὰν τὴν ἀκήρατον, τὰς πληγὰς ἡμῶν, ὡς Δεσπότης ἰώμενος· ὅθεν νῦν ἀνυμνοῦμέν σου, τὴν ἔνδοξον σταύρωσιν, καὶ προσκυνοῦντες τιμῶμεν, λόγῃ, τὸν σπόγγον, τὸν κάλαμον, δι' ὧν ἔδωρήσω, σοῦ τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πάθος τὸ σὸν Χριστέ προτυπῶν, Μωσῆς ὁ μέγας σου θεράπων ἀνύψωσεν, οἰκτίρμον χαλκοῦν τὸν ὄφιν, ὄφειν βλάβης βροτούς, ἰοβόλου δῆγματος ἐξαιρούμενος, καὶ νῦν σταυρωθέντος σου, ἐπὶ ξύλου μακρόθυμε, κόσμος ἐκ βλάβης, ἐλυτρώθη τοῦ ὄφειος, καὶ ἀνυψώθη, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια· ὅθεν καὶ ἀγαλλόμενοι, ὑμνοῦμεν τὸ κράτος σου, καὶ τὸν Σταυρόν σου τιμῶμεν, καὶ προσκυνοῦμεν φιλόνητο, δι' οὗ πᾶσα κτίσις, εὗρεν ἄπνον ἀξίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Θέλων τὰς διαθέσεις Ἀδάμ, τοῦ πρωτοπλάστου ἐξηλώσαι φιλόνητο, εἰς τέλος πᾶσαν ὀδύνην, ὁ πλαστοουργὸς τοῦ Ἀδάμ, ἡλοῖς προσηλώθης ἀναμάρτητε, Χριστέ καὶ τῇ λόγῃ, θείαν πλευρὰν τρωθεὶς δι' ἡμᾶς, κωλύεις Λόγε, τὴν ῥομφαίαν τὴν φλέγουσαν, μὴ κωλύειν ἡμῖν, τοῖς σοῖς δούλοις τὴν εἴσοδον· ὅθεν δοξολογοῦντές σε, ὑμνοῦμεν τὸ κράτος σου, καὶ τὸν Σταυρόν σου τιμῶμεν, καὶ προσκυνοῦμεν φιλόνητο, δι' οὗ πᾶσα κτίσις, εὗρεν ἄπνον ἀξίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἄλλα τῆς Θεοτόκου ὁμοία

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἐχων πεφορτισμένον αἰεὶ, τὸ τῆς ψυχῆς μου ἐπαυχένιον Δέσποινα, ἐκ πλήθους ἀμαρτημάτων, καὶ συμφορῶν χαλεπῶν, οὐ τολμῶ πρὸς ὕψος ἄραι ὄμματα· διὸ νενευκῶς εἰς γῆν, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Ἐλέησόν με, ἡ Θεὸν πολυεύσπλαγχνον, ἀνατείλασα, ἐξ ἀχράντου νηδύος σου, δεῖξον τῶν θαυμασίων σου, τὸ πλήθος τὸ ἄπειρον, καὶ τὰς ἀχράντους καὶ θείας, πρὸς τὸν Υἱόν σου ἐκτείνασα, Παρθένε παλάμας, σωτηρίαν μοι παράσχου, ταῖς ἰκεσίαις σου.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Λαίλαψ ἀμαρτιῶν χαλεπὴ, ἐν τῷ πελάγει με τοῦ βίου κατέλαβε, καὶ ζάλη καὶ τρικυμία, καὶ πρὸς βυθὸν συνωθεῖ, τὴν ἐμὴν καρδίαν ἀπογνωσεως. Ἀγνή ταῖς πρεσβείαις σου, τὴν ζωὴν μου κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα, τῆς ζωῆς τὸν ἀκύμαντον, πρὸς μετάνοιαν, καὶ τελείαν διόρθωσιν, ἴδε μου τὴν ἀσθένειαν, καὶ πρόσχευε τῇ κρίσει μου, δίδου μοι χεῖρα κειμένῳ, σῆς βοηθείας

Πανύμνητε, Χριστόν ἢ τεκοῦσα, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. 5'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦλθον ἀμαρτιῶν χαλεπῶν, ἐπισυνάξας ἑμαυτῷ ἔθνησαύρισα, καὶ τρέμω ἀπὸ προσώπου, τοῦ σοῦ Υἱοῦ Ἀγαθῆ, πῶς ὑποίσω τότε τὸ κριτήριον· καὶ γὰρ ποταμὸς πυρός, ἔλκει βήματος ἔμπροσθεν, καὶ μυριάδες, τῶν Ἀγγέλων παρίστανται, τοὺς ἀνομοῦντας, ἐν αὐτῷ ἀπορρίπτοντες· ὅθεν πρὸ τῆς ἐξόδου μου, τοῦ βίου Πανάχραντε, καθικετεύω πρεσβεῦσαι, ὑπὲρ ἐμοῦ τὸν φιλόφθονον, κριτὴν ἐλεῆσαι, καὶ συγχώρησίν μοι δοῦναι, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον

Ὅλην ἀναλαβὼν τὴν ἐμήν, μορφὴν ὁ πλάστης καὶ Θεὸς ἐνεδύσατο, μορφῶσαι τὴν πρὶν πεσοῦσαν μορφὴν Ἀδὰμ βουληθεὶς, ἐν Σταυρῷ ὑψώθη, ὡς ὑπεύθυνος, ἐκὼν καὶ τὰς χεῖρας, προσηλωθεὶς νῦν ἰάσατο, τὰς πρὶν τῷ ξύλῳ, παρειμένας τῆς βρώσεως, ὃν ἡ Πάναγνος, θεωροῦσα ἠλάλαξε. Τίς ἐστὶν ἡ τοσαύτη σου, Υἱέ μου ἀνείκαστος, μακροθυμία; οὐ φέρω, ἐπὶ Σταυροῦ ἀναρτώμενον, ὄρᾳν σε τὸν πάντα, τῇ δρακί διακρατοῦντα, Χριστέ τὰ σύμπαντα.

Ἀπόστιχα, Σταυρώσιμα

Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε, εἰ καὶ ξύλον ὀράται τῇ οὐσίᾳ, ἀλλὰ θεῖαν περιβέβληται δυναστείαν, καὶ αἰσθητῶς τῷ κόσμῳ φαινόμενος, νοητῶς τὴν ἡμῶν θαυματουργεῖ σωτηρίαν, ὃν προσκυνοῦντες, δοξάζομέν σε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Α'. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοῦ, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Μόνον παγέντος τοῦ ξύλου Χριστέ τοῦ Σταυροῦ σου, ἡ πλάνη πεφυγάδεται, καὶ ἡ χάρις ἐξήνθησεν· οὐ γὰρ ἐπι καταδίκης ἐστὶ τιμωρία, ἀλλὰ τρόπαιον ἐδείχθη ἡμῖν σωτηρίας. Σταυρὸς ἡμῶν στήριγμα. Σταυρὸς ἡμῶν καύχημα. Σταυρὸς ἡμῶν ἀγαλλίαμα.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. Β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθνηοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως κατατολήσαντες, τῶν μακαρίων ἐλπίδων οὐκ ἠστοχήσατε, ἀλλ' οὐρανῶν Βασιλείας κληρονόμοι γεγονάτε, πανεύφημοι Μάρτυρες, ἔχοντες παρρησίαν πρὸς τὸν φιλόφθονον Θεόν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Χαίροις ἀσκητικῶν ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Λόγη σου τὴν πλευρὰν ὦ Υἱέ, ὀρυπτομένην καθορώσα τιπρώσκομαι, τῆς λύπης δεινὴ ῥομφαία, καὶ στεναγμὸν ἐκ ψυχῆς, προϊέναι ὅλως οὐ δεδύνημαι, ἡ Πάναγνος ἔλεγε, παρεστῶσα τῷ πάθει σου, καὶ τὴν σφαγὴν σου, καθορώσα τὴν ἄδικον, ἀνεξίκακε, ὑπεράγαθε Κύριε, ποῦ μοι τὰ εὐαγγέλια, βοῶσα σὺν δάκρυσιν, ποῦ ὁ τὸ Χαῖρέ μοι λέξας; ποῦ ἡ λοχεία ἡ ἄφραστος; ποῦ Πέτρος ὁ φίλος; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀφάτῳ μακροθυμίᾳ σου.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Ἦχος πλ. α' Τὸ ξένον τῆς Παρθένου [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ σου, Σωτήρ ἡμῶν τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη, σωτήριον· ἐν αὐτῷ γὰρ βουλήσει προσηλωθεῖς, τῆς κατάρας ἐρρύσω τοὺς γηγενεῖς, ἢ πάντων ζωῆ. Κύριε δόξα σοι.

Τὸν συνάναρχον Λόγον [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐκουσίως οἰκτίρμον Σταυρὸν ὑπέμεινας, καὶ τὴν πάλαι κατάραν τὴν διὰ βρώσεως, ὡς παντοδύναμος Θεὸς σὺ ἐξηφάνισας· διὸ τὰ θεῖα καὶ σεπτὰ, πάθη σου Δέσποτα Χριστέ, ὑμνοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν, δοξολογοῦντες ἀπαύστως, τὴν ὑπὲρ νοῦν οἰκονομίαν σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου παρισταμένη, θρηνηδοῦσα ἐβόα ἡ Θεοτόκος· Οἶμοι Τέκνον θεῖον, φῶς μου γλυκύτατον! πῶς ἐτανύθης ἐν Σταυρῷ, ὁ τείνας θεϊκῶς τὸν οὐρανόν ὡσεὶ δέρριν, καὶ ἐκ θαλάσσης ἀνάγων, πηγὰς ὑδάτων τῷ σῶ προστάγματι.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Τὸν συνάναρχον Λόγον [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας ἐκουσίᾳ βουλῇ, καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἐλευθερώσας Σωτήρ, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν σε, ὅτι ἐφώτισας ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ φόβῳ δοξάζομέν σε, φιλάνθρωπε καὶ οἰκτίρμον, ὡς ζωοδότην καὶ Κύριον.

Τόπος Κρανίου, Παράδεισος γέγονε· μόνον γὰρ ὡς ἐπάγη τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, εὐθύς ἐβλάστησε τὸν βότρυν τῆς ζωῆς, σὲ Σωτήρ, εἰς ἡμῶν εὐφροσύνην, δόξα σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἐν τῷ Σταυρῷ σε ὀρώσα Χριστέ ἡ Μήτηρ σου, ἐκουσίως παγέντα ἄμνον ὡς ἄκακον, θρήνον ἐκίνει γοερὸν, καὶ κατετρύχετο. Οἶμοι! βοῶσα τὸ ἐμόν, πῶς ἀπεσβέσθης φῶς πικρῶς; καὶ πῶς ὡς ἄδικος θνήσκεις, μέσον κακούργων Υἱέ μου, ὁ Βασιλεὺς πάσης κτίσεως;

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Τὸν συνάναρχον Λόγον [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐκ τοῦ ξύλου πικρίαν Ἀδὰμ ἐτρύγησε, πρὸς φθορὰν ὀλισθήσας φθόνῳ τοῦ ὄφews, σοῦ δὲ παγέντος Ἰησοῦ, ζωὴν ἐτρύγησε, καὶ διὰ ξύλου τοῦ Σταυροῦ, πάλιν οἰκεῖ τοὺς οὐρανοὺς, καὶ κατηγγήθη ὁ ὄφεις, καὶ ἡ φθορὰ κατεπόθη, καὶ πάντες δόξαν σοι προσάγομεν.

Μαρτυρικὸν

Λάμπει σήμερον ἡ μνήμη τῶν Ἀθλοφόρων· ἔχει γὰρ καὶ οὐρανόθεν ἀπαύγασμα, ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων πανηγυρίζει, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει· διὸ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὸν συνάναρχον Λόγον [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Γαβριήλ μοι τὸ Χαῖρε πρὶν προσεκόμισε, μετ' ἐμοῦ σε φωνήσας ἔσεσθαι Κύριε, ἡ Θεοτόκος ἐν κλαυθμῷ πικρῶς ἐφθέγγετο· πῶς οὖν εἰς λύπην ἢ χαρὰ, νῦν μοι ἐγένετο Υἱέ; καὶ πῶς ὡς ἄπαις φανοῦμαι, ἢ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, σὲ τὸν Σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν;

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.

Παθῶν με σώζεις τῷ πάθει σου, Χριστέ μου, τὸν Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α' Ἦχος πλ. α'

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσῃ λαόν, ποσὶν ἀβρόχοις ὀδηγήσαντι καὶ Φαραῶ πανστρατιᾷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Παθοκτόνον Χριστέ, ἐθελουσίως αὐτός, ὑπέστης πάθος, καὶ ἀπέκτεινας τὸν ἀποκτείναντα, πάλαι ἐν Παραδείσῳ ἡμᾶς· διό σου δοξάζομεν, τὴν ἀγαθότητα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἄνουψώθης Σταυρῷ, καὶ κατεπόθη ἐχθρός, καὶ οἱ πεσόντες ἀνουψώθημεν, καὶ Παραδείσου πολῖται, Χριστέ γεγόναμεν, τὸ κράτος δοξάζοντες, τῆς Βασιλείας σου.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θυρεῷ τοῦ Σταυροῦ, καθοπλισθέντες καλῶς, πρὸς πάλιν πᾶσαν τοῦ ἀλάστορος, προσεχωρήσατε σοφοὶ Μεγαλομάρτυρες, καὶ τοῦτον νικήσαντες, δόξης ἐτύχετε.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἀρνία σεμνά, τῷ δι' ἡμᾶς Ἀθληταί, ἀμνῷ τυθέντι προσηνέχθητε, τὰς ἐναγεῖς περιφανῶς θυσίας παύοντες· διὸ μακαρίζομεν, ὑμᾶς πανεύφημοι.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νέον βρέφος ἡμῖν, τὸν παλαιὸν ἡμερῶν, ἀγνή Παρθένε ἀπεκύησας, παλαιωθεῖσαν τὴν φύσιν ἀνακαινίσαντα, ἀνθρώπων Πανάμωμε, τῷ θείῳ πάθει αὐτοῦ.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς

Πέμπτη δέησις τῇ Θεοτόκῳ πέλει.

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἴππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον, ὕμνον ᾄδοντα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πύλη τοῦ ἀπροσίτου, φωτὸς Πανάμωμε, μετανοίας τὰς πύλας τῇ ψυχῇ μου διάνοιξον, καὶ δίδου τὴν εἴσοδον, τῆς ἐκείσε Κόρη, ἀγαλλιᾶσεως καὶ τερπνότητος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔχων σε Θεοτόκε, προστάτιν ἄμαχον, καὶ ἀπόρθητον τεῖχος, καὶ σκέπην ἀνυπέρβλητον, ῥυσθεινὴν τοῦ δράκοντος, τοῦ δολίου Πάναγνε, τοῦ πάλαι ἐκζητοῦντος, καταπιεῖν με σφοδρῶς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μή με ἀπογυμνώσης, τῆς θείας σκέπης σου, μή κενὸν ἀποδείξης, τῆς χάριτός σου Ἄχραντε, μηδὲ ἀποπέμψης, κατησχυμένον Δέσποινα, ἀλλὰ παράσχου μοι τὸ σὸν ἔλεος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παῦσον τῆς ταλαιπώρου, καὶ παναθλίας μου, Θεοτόκε καρδίας, πόνον τὸν ἀφόρητον, καὶ τοῦ σωτηρίου σου παράσχου μοι, Θεομήτορ, θείαν αἴγλην καὶ σωτήριον.

Ῥδὴ γ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, Χριστέ, στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σου, τὴν σωτήριον νῦν Σταύρωσιν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Μαραίνεις τὸν καρπὸν τῆς φθορᾶς, ἐν ξύλῳ Σωτῆρ ἀνυψούμενος, καὶ ἀφθαρσίας πηγὰς ἡμῖν, ἐκ πλευρᾶς ἐκβλύζεις Δέσποτα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἐτύθης ἐν Σταυρῷ ὡς ἀμνός, φλιάς σφραγίζων τῶν ψυχῶν ἡμῶν, θείῳ σου αἵματι Δέσποτα· ὄθεν φόβῳ σε δοξάζομεν.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στρεβλούμενοι Χριστοῦ Ἀθληταί, καὶ πολυτρόπως αἰκιζόμενοι, καὶ τοῖς θηρίοις ριπτόμενοι, ἀπερίτρεπτοι ἐμείνατε.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς βότρυες ἀμπέλου ζωῆς, τοῦ μαρτυρίου οἶνον ἔβλυσαν, πιστῶν καρδίας εὐφραίνοντες, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν οἱ Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ζωῆς ἡμῖν πρόξενος Ἀγνή, θανῶν ἐν ξύλῳ ἀναδέδεικται, ὁ σὸς Υἱός τε καὶ Κύριος, δοξάζων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός, τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσιν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ κόσμου τὸ προσφύγιον σὺ εἶ Πανάχραντε, καὶ ἐν σοὶ προστρέχων, ἐκ διανοίας θερμῆς, πᾶς τις ἐκλυτροῦται τῶν δεινῶν· διό με προσδραμόντα, ἐν τῇ σῇ σκέπη ἀπολύτρωσαι, πάσης πονηρᾶς ἐνοχλήσεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ μόνη τῶν γηγενῶν ἀπάντων ἀντίληψις, σὺ ἀντιλαβοῦ μου ἰλέω ὄμματι, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθή, καὶ φρούρησον τῇ θεῖα, ἐπισκοπῇ τῆς δυναστείας σου· ἔχεις γὰρ ἰσχὺν ἀνυπερβλήτον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δυνάμει τῇ σῇ χειρός με τοῦ πολεμήτορος, καὶ τῆς τυραννίδος τούτου ἀφάρπασον, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθή· μή με ἰσχύσας λάβη, καὶ καταπίη, καὶ πρὸς ὄλεθρον, ἄξιαι αἰωνίου κολάσεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ προσπίπτων κραυγάζω σοι, Θεοτόκε. Σὺ μοι γενοῦ βοήθεια, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθή, ἐν ὥρᾳ τοῦ θανάτου, ἡνίκα τῶν βεβιωμένων μοι, μέλλω τὰς εὐθύναις εἰσπράττεσθαι.

ᾠδὴ δ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν, τῆς δυναστείας τοῦ Σταυροῦ σου, ὡς Παράδεισος ἠνοιγῆ δι' αὐτοῦ, καὶ ἐβόησα· Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὅτε ἔδυσ ἐν Σταυρῷ, δικαιοσύνης Ἥλιε Χριστέ, φῶς ἀνέσπερον ἀνέτειλας ἡμῖν, τοῖς ὕμνουσί σου Λόγε, τὴν φρικτὴν συγκατάβασιν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἰστάμενος πρὸ δικαστικοῦ, Χριστέ μου βήματος ποτέ, κατεδίκασας τὸν ἄδικον ἐχθρόν, καὶ ἐσταυρώθης μέσον καταδίκων, ἡμᾶς δικαίων.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στεφανούμενοι νικητικῶς, οἱ τοῦ Χριστοῦ Ἀθληταί, τὸν ἀόρατον κατήσχυναν ἐχθρόν, καὶ ἐκραύγαζον· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ ἀμάραντα ἄνθη πιστοί, τοῦ νοητοῦ Παραδείσου, τὰ πολύτιμα σκεύη τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε τοὺς

Ἀθλοφόρους, ἐν ὕμνοις εὐφημήσωμεν.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ἐώρακας ἐν τῷ Σταυρῷ, Χριστὸν ὃν ἔτεκες Ἀγνή, ἀπεθαύμαζες τὴν ἄφατον αὐτοῦ, μακροθυμίαν· ὄθεν σὺν αὐτῷ σε δοξάζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὴν θεϊαν ἐννοήσας σου κένωσιν, προβλεπτικῶς ὁ Ἀββακούμ, Χριστέ ἐν τρόμῳ ἐβόα σοι· Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πάντων γεννητῶν ὑπερέχουσα, ὡς τὸν Δεσπότην καὶ Θεόν, ἐν τῇ γαστρὶ σου βαστάσασα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἐξαμαρτάνοντά με κατοικτεῖρησον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σαρκὸς μου τὰς ἀτάκτους κατάσβεσον, ὀρέξεις ὄμβροισι σῶν εὐχῶν, καὶ τῆς ψυχῆς μου διάναψον, τὸν λύχνον τὸν ἐσβεσμένον, πυρὶ τοῦ θείου ἔρωτος Πάναγνε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχύς τῶν ἀσθενούντων Πανάμωμε, ἀπεγνωσμένων ἢ ἐλπίς, καὶ τῶν πενθούντων παράκλησις, χαροποιὸν μοι παράσχου πένθος, δι' οὗ εὐρήσω τὴν ἄφεσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τείχος καὶ ἀσφάλειαν Δέσποινα, σὲ προστασίαν ἀψευδῆ, σὲ πύργον ἀκαταμάχητον, πιστῶς ἀεὶ κεκτημένος, ἐλπίζω διὰ σοῦ σωτηρίας τυχεῖν.

Ὡδὴ ε'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι, Κύριε· Σῶσον ἡμᾶς. Σὺ γὰρ εἰ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Πέτραι σε ἐπὶ ξύλου αἰσθόμεναι, ὑψωθέντα Χριστέ, διεσχίσθησαν, καὶ γῆς ἐσειέσθη θεμέλια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἀπέθετο λαμπάδα ὁ ἥλιος, ὑψωθέντος σου, ἐν ξύλῳ Ἥλιε, δικαιοσύνης μακρόθυμε.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θαυμάτων άπαστράπτεισθε Άγιοι, λαμπηδόνας, τὸ σκότος διώκοντες, τῶν νοσημάτων ἐν χάριτι.

Στίχ. Άγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐτέμνεσθε τὸ σῶμα, ὦ Μάρτυρες, τὸ δὲ πνεῦμα θείας ἀγαπήσεως, ἄτμητον εἶχετε ἅγιοι.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰδοῦσα ἐπὶ ξύλου ὑπνώσαντα, τὸν Δεσπότην, θρηνοῦσα ἠλάλαζες, Παρθενομήτορ πανάμωμε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω, τὴν ψυχὴν μου φώτισον, τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστέ ὡς ἄμωμος εὔσπλαγχνος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τίς μου τὸ χειρόγραφον, τῶν παραπτώσεων, καὶ τῶν ἀμέτρων πλημμελημάτων, Ἀγνή διαρρήξειεν, εἰμὴ σὺ προφθάσης, καὶ δώης μοι τὴν λύτρωσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἦλθον εἰς ἀπόγνωσιν, ἐξ ἀπορίας πολλῆς, τὴν τῶν κακῶν μου, πληθύν Παρθένε ἀναλογιζόμενος· διὸ σοὶ κραυγάζω· Ἐλέησον καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοῦ Μήτηρ ἄφθορε, Θεοῦ λοχεύτρια, Θεοῦ τοῦ πάντα νεύματι μόνω, ἐκτελοῦντος ῥύσασί με, τῆς αἰωνιζούσης, καταδίκης τὸν δοῦλόν σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔχουσα τὸ καύχημα, παρθενίας φαιδρόν, ὡς Μήτηρ αὐθις Θεοῦ γεραίρη, ὑπερέτως Ἄχραντε· διὸ σοὶ τὸ Χαίρε, τοῦ Γαβριὴλ προσφέρομεν.

Ὁδὴ ς'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος ἐγένετο, ἐγὼ δὲ ἐβόησα πρὸς σὲ τὸν φιλόανθρωπον, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου, Κύριε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Σταυρὸς ἐν γῆ ἐπήγγυτο, καὶ πτώσις δαιμόνων ἐγένετο, καὶ πίστεως ἔδρασμα ἀρχὴν ὑπεδέχετο, καὶ ἡ κακία ἐκ μέσου ἀπελήλατο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὁ ἥλιος ἐσβέννυτο, τὴν σάρκα ὡς λύχνον ἀνάφαντος, ἐν ξύλῳ σου Κύριε, δραχμὴ δὲ εὐρίσκετο, ἢ κεχωσμένη, ἐσκοτισμένοις πάθεσι.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵψούμενος φιλάνθρωπε, ἐν ξύλῳ χορούς ἐπομένους σου, τοῖς ἴχνεσιν ἔσχηκας, Μαρτύρων τὸ πάθος σου, ἐκμιμουμένους, τὸ ἀπαθείας πρόξενον.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χειμάρρους ἐξηράνατε, τῆς πλάνης, αἱμάτων τοῖς ρεύμασι, καὶ πῦρ ἀπεσβέσατε, δαιμόνων ἀλλότριον, τῇ θεῖᾳ δρόσῳ, στεφανηφόροι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτόκιον

Ῥομφαία τὴν καρδίαν σου, διήλθεν ἠνίκα σταυρούμενον τὸν κτίστην τεθέασαι, Παρθένε πανάμωμε, καὶ λόγῃ θεῖαν, πλευρὰν ἐξορυπτόμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ ζωὴν κυήσασα, οὐσιώδη, Δέσποινα ἀγνή, νοητοῦ θανάτου με ἐξάρπασον, καὶ τῆς ζωῆς, τῆς αἰωνίου ἀξίωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ὄντως ἀσύγκριτον, ἐν τῷ κάλλει, πάντων γεννητῶν, σὲ αἰτοῦμαι Δέσποινα Θεόνομφε, τῆς εἰδεχθοῦς κακίας με ἐλευθέρωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐκ ἔχω ἀντίληψιν, ἐν τῷ κόσμῳ, πλήν σου ἀγαθή· διό σοι προσπίπτω καὶ κραυγάζω σοι· Μὴ ἀποστῆς, ἀπὸ τοῦ δούλου σου Πάναγνε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κακουργῶν ὁ δόλιος, ταῖς ἡδοναῖς, τὸν νοῦν μου ἀεὶ, ἐκταράσσει. Δέσποινα βοήθει μοι, καὶ τῆς τούτου, πονηρίας με ἐξάρπασον.

ᾠδὴ ζ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός, τοὺς ὑμνολόγους σώσας Παῖδας, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἴνα ρυσθῶμεν ἡμεῖς, τῆς ἐνηδόνου ἀμαρτίας, χολῆς ἐγεύσω Χριστέ, ὁ γλυκασμὸς τῆς ζωῆς.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Τοῦ ἐν Σταυρῷ Ἰησοῦ, τραυματισθέντος ἰατροῦθι, τὰ τραύματα τοῦ Ἀδάμ, τὰ πολυχρόνια.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τετιμηκότες Χριστόν, δι' ἐπιπόνου ἀτιμίας, τῆς ἀνωτάτω τιμῆς ἐτύχετε Ἀθληταί.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐθελουσίσις ὀρμαῖς, κεχωρηκότες πρὸς τὸ πάθος, οἱ Ἀθληταί νικηταί, ἐναπτεφάνθησαν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μετὰ τὸν τόκον ἡ Ἀγνή, ὡς πρὸ τοῦ τόκου διαμένεις· Θεὸς γὰρ ἦν ὁ τεχθεὶς, ἵνα θεώσῃ βροτούς.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Κύριος, τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας ἐδρόσισε, συμφώνως μελωδοῦντας, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

ὦ Θεομακάριστε, Θεοτόκε πάναγνε, ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν, ἴασαι καὶ δώρησαι, γαλήνην σωτηρίας, καὶ ζωῆς τὴν εὐφροσύνην.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πύλη ἀδιόδευτε, λόγοις ματαιότητος, τὰς πύλας ἀπόκλεισον, δι' ὧν μοι ὁ θάνατος, καὶ ὁ τῆς ἀμαρτίας, ὄλεθρος ὑπεισέδου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐβλυσεν ὁ τόκος σου, ἀφθαρσίας νάματα· ἀλλὰ ταῖς πρεσβείαις σου, βλῦσαι παρασκεύασον, κἄμοι τῆς συμπαθείας, τὸν αὐτοῦ ἄμετρον πλοῦτον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαί με Πάναγνε, ἐκ πάσης κακώσεως, βίου περιστάσεων, συμφορῶν καὶ θλίψεων, καὶ νόσων καὶ κινδύνων, καὶ δεινῆς συκοφαντίας.

Ῥδὴ η'

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα Υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ παρθένου Μητρός, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὁ τὴν κατάραν τοῦ ξύλου, διὰ ξύλου ἰασάμενος, καὶ εὐλογίαν πηγάσας, τοῖς ἀνθρώποις ὑπεράγαθε, σὲ Σωτὴρ ὑμνοῦμεν, καὶ σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὑπεραιρόμενον ὄφιν, τῷ Σταυρῷ σου ἐταπεινώσας, καὶ τὸν δεινῶς συμπτωθέντα, ταπεινούμενον ἀνύψωσας, σὲ Σωτὴρ ὑμνοῦμεν, καὶ σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ προμάχους θείας πίστεως, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στύλους, καὶ στερροὺς ὄντως ἀδάμαντας, τοὺς Χριστοῦ ὀπλίτας, πιστοὶ τοὺς Ἀθλοφόρους, τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ εὐκλεεῖς Ἀθλοφόροι, ὥσπερ ἥλιος ἐκλάμπαντες, τῶν ἀλγηδόνων τὰ νέφη, διεσκέδασαν ἐν χάριτι, καὶ τῆς ἀσεβείας, διέλυσαν τὸν ζόφον, τῇ πίστει τῆς Τριάδος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νυμφαγωγός σοι Παρθένε, Γαβριὴλ ἀποστελλόμενος· Χαῖρε ἐβόησε λέγων, φωτεινότατον παλάτιον, τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ, ἐν ᾧ οἰκήσας, βροτοὺς θεώσει πάντας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Σοὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορεῖαν ἐμελλπον. Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν τοῖς πειρασμοῖς, εὐρημί σε προστάτιν, ἐν θλίψεσι πρόμαχον, ἐν συμφοραῖς βοηθόν, ἐν τοῖς κινδύνοις σωτήριον λιμένα, καὶ ἐν πάσῃ λύπῃ, Σεμνὴ παραμυθίαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴδε τὴν ἐμήν, σεμνὴ Παρθένε πίστιν, ἴδε τὸν πόθον μου, ὃν εἰς σὲ κέκτημαι, ἴδε ψυχῆς μου τὸν ἔρωτα τὸν θεῖον, καὶ τὴν σὴν μοι δίδου, πολυπλασίως χάριν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φῶς τὸ νοητόν, σὺ ἐν γαστρὶ λαβοῦσα, φώτισον τὰ ὄμματα, τὰ τῆς καρδίας μου, λύσον τὸν ζόφον τῶν ἐμῶν ὀφλημάτων, καὶ τῶν παθημάτων, σκέδασον τὴν ὁμίχλην.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τὴν ὑπὲρ νοῦν, τεκοῦσα σωτηρίαν, τὸν πᾶσι βραβεύοντα, τὴν σωτηρίαν βροτοῖς, Κόρη τὴν θείαν δίδου μοι σωτηρίαν, τῶν ἀμαρτημάτων, ἀναστέλλουσα λύμην.

Ῥδὴ θ'

Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, καὶ λόγον Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀφράστως κυήσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἰσχύς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ κράτος ἀφήρηται, κραταιὲ μόνε Κύριε, Σταυρῷ ὑψωθέντος σου, καὶ δακτύλους, ἐν τούτῳ αἱματώσαντος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ῥουξαν Χριστέ, χεῖρας καὶ πόδας σου, καὶ ὀστᾶ σου ἠρίθμησαν, σταυροῦντες οἱ ἄνομοι, καὶ χολὴν μετὰ ὄξους σε ἐπότισαν.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στόματι λαμπρῷ, Θεὸν ἐκηρύξατε, χρηματίσαντα ἄνθρωπον, τυράννων ἐνώπιον, Ἀθλοφόροι καὶ δόξαν ἐκληρώσασθε.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦλγησαν ἐχθροί, ἀλγείνοντες μάστιγι, καὶ ποικίλαις κολάσεσιν, ὑμᾶς πανσεβάσμιοι, ἰατροὶ ἀλγηδόνων θεῖοι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φῶς ἡμῖν ἐκ σοῦ, Ἄγνη ἀνατέταλκεν, Ἰησοῦς καὶ ἐφαίδρυνε, τὴν κτίσιν σταυρούμενος, καὶ δαιμόνων τὸ σκότος ἀπεδίωξε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος, ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀνατολή, ὄνομα αὐτῷ, ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Άλγεινοῖς κυκλούμενος, πολλοῖς γόνυ, κλίνω σοι Σεμνή, τὸ πρόσωπον εἰς γῆν ρίπτω δυστυχῶς, δακρῶν κραυγάζω σοι· Τῶν ζητούντων ρῦσαι Ἄγαθή, καὶ θυμηδίας μοι, ἀνατολή ἐπιφάνηθι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ τῆς ἀπογνώσεως, ἐνισχύει, κράτος ἐν ἐμοί, χειλέων ἐκ ρυτπαρῶν, ποῖα σοι ὤδη; καρδίας αἰτήματος κεχραμένης, τίς ἀποδοχή, ἀλλὰ θαυμάστωσον, τοῖς ἀθλίσις τὰ ἐλέη σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἥλλοιώθην θλίψεσιν, ἡμαυρώθη νοῦς καὶ ὄφθαλμός, κυκλοῦσί μου τὴν ζωὴν, ἄλγη χαλεπά· πρὸς τούτοις ἐκτίκει με, τὰ ἐκεῖθεν δείματα Σεμνή· ὦν με διάσωσον, τὰς ὀδύναις μεταβάλλουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ βραχὺς ἀνήλωται, τῆς ζωῆς μου, βίος ἐν κακοῖς, καὶ πλήθει τῶν λυπηρῶν, καὶ τῶν ἀλγεινῶν· διὸ ἡ κυήσασα, Θεοτόκε πάντων τὴν χαρὰν, ταῦτα πρεσβείαις σου, εὐπροσδέκτοις ἐπικούφισον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν Σταυρώσιμα

Κύριε, ἐπὶ Μωσέως ποτὲ τοῦ Προφήτου, μόνος ὁ τύπος τοῦ Σταυροῦ σου δεικνύμενος, ἐνῖκα τοὺς ἐχθρούς σου, νῦν δὲ αὐτὸν τὸν Σταυρὸν σου κατέχοντες, βοήθειαν αἰτοῦμεν, κράτυνον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ δώρησαι τοῖς Βασιλευσιν ἡμῶν, ὡς Κωνσταντίνω τὸ τρόπαιον, διὰ πλήθος ἐλέους φιλάνθρωπε.

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠύφρανθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ὁ Σταυρός σου Χριστέ, καὶ τοῦ Ἄδου κατήργησε τὸ κράτος, καὶ τὸ γένος διέσωσε τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον ρυσάμενος, τῷ Ληστῇ Παράδεισον ἠνοιξεν, ὃν προσκυνούντες, δοξάζομέν σε, Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Εὐλογημένος ὁ στρατὸς τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν· εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς ὑπῆρχον οἱ ἄθλοφόροι, ἀλλὰ ἀγγελικὴν ἀξίαν ἔσπευδον φθάσαι, τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, καὶ διὰ τῶν παθημάτων, τῆς τῶν ἄσωμάτων ἀξιοθέντες τιμῆς. Εὐχαῖς αὐτῶν, Κύριε, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Παῦσον τὸ ἄλγος τῆς πολυδύνου ψυχῆς μου, ἐβόα ἡ Ἄμεμπτος ὀδυρομένη Χριστῷ· εἰ γὰρ βροτούς ἐν τῷ πάθει σώζεις, ἀλλὰ πιτρώσκεις ψυχὴν ἐμὴν Λόγε. Σὺ φῶς μου γλυκύτατον, σὺ τέκνον καὶ πλάστης μου, ἀνυμνῶ σου τὸ μακρόθυμον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Οί Μακαρισμοί ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Μακάριοι οί ειρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ὁ Ληστής ἐν τῷ Σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε πιστεύσας Χριστέ, ὠμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας, ἐν τῇ Μνήσθητι μου Κύριε βοῶν, Βασιλεία σου.

Μακάριοι οί δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Θανατωθεὶς ἐπὶ Σταυροῦ, τοὺς διὰ βρώσεως πεσόντας ἡμᾶς, ἀνεζώσας, Ζωοδότα οἰκτίρμον, καὶ πολίτας πάλιν Ἄγαθέ, παραδείσου ἀνέδειξας.

Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Προσηλώθης τῷ Σταυρῷ, Χριστέ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ἀπέσταξας πόμα σωτηριῶδες, ἐπευφραῖνον πάντων τῶν πιστῶν, καρδίας ὑμνούντων σε.

Μαρτυρικὸν

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τυμπανιζόμενοι σοφοί, καὶ μεληδὸν κατατεμνόμενοι, εἰκονίσατε τὴν σφαγὴν τοῦ Δεσπότη· διὰ τοῦτο Μάρτυρες Χριστοῦ, αἰεὶ μακαρίζεσθε.

Δόξα...

Ἐπὶ Σταυροῦ ὁ τοῦ Πατρός, καὶ Θεοῦ Πνεύματος ἀχώριστος, ἐθελούσιον καθυπέμεινε πάθος, πάθη πάντα τὰ φθοροποιά, ἡμῶν ἐξαιρούμενος.

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Θρήνοις συνέκοπτες σαυτήν, ὀρώσα Δέσποινα ἐν ξύλῳ Σταυροῦ, τὴν ζωὴν ἡμῶν ἐκουσίως θανοῦσαν· ὄθεν πάντες θεΐαις σε φωναῖς, αἰεὶ μακαρίζομεν.